Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 382/2001

af 26. februar 2001

om gennemførelse af projekter til fremme af samarbejde og handelsmæssige forbindelser mellem Den Europæiske Union og de industrialiserede lande i Nordamerika, Fjernøsten og Australasien og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1035/1999

(EFT L 57 af 27.2.2001, s. 10)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Rådets forordning (EF) nr. 1900/2005 af 21. november 2005	L 303	22	22.11.2005

▼B

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 382/2001

af 26. februar 2001

om gennemførelse af projekter til fremme af samarbejde og handelsmæssige forbindelser mellem Den Europæiske Union og de industrialiserede lande i Nordamerika, Fjernøsten og Australasien og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1035/1999

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 133 og 308,

under henvisning til Kommissionens forslag,

under henvisning til Europa-Parlamentets udtalelse ([1]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Samarbejdet og de handelsmæssige forbindelser med de øvrige industrialiserede lande bør fortsat fremmes, når det er af fælles interesse for Fællesskabet og de berørte partnerskabslande.

(2) Europa-Parlamentet har vedtaget forskellige resolutioner om forbindelserne mellem Den Europæiske Union og USA i 1994, 1998 og 1999. EU og USA enedes om at styrke deres forhold i den transatlantiske erklæring fra 1990, den ny transatlantiske dagsorden fra 1995, det transatlantiske økonomiske partnerskab fra 1998 og Bonn-erklæringen fra 1999. Den fælles handelspolitik bør gennem en mere aktiv dialog mellem aktørerne i forbindelserne mellem EU og USA suppleres med et generelt øget kundskabsniveau.

(3) Europa-Parlamentet har vedtaget en beslutning og Det Økonomiske og Sociale Råd en udtalelse om forbindelserne mellem EU og Canada i 1996, hvori der slås til lyd for tættere forbindelser til Canada. De Europæiske Fællesskaber og Canada undertegnede i 1976 en rammeaftale om handelsmæssigt og økonomisk samarbejde ([2]), og i 1990 en erklæring om forbindelserne mellem EF og Canada, og parterne enedes om at styrke forbindelserne i den fælles handlingsplan og den fælles politiske erklæring fra 1996. Forbindelserne mellem EU og Canada har fået en stadig mere alsidig karakter, og Canada er en nøglepartner hvad angår de multilaterale handelsspørgsmål samt globale udfordringer og den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik. Det er derfor nødvendigt yderligere at styrke disse forbindelser gennem opbygningen af en mere intensiv hørings- og samarbejdsproces inden for stadig flere områder.

(4) Aktiviteter, der dækkes af specifikke instrumenter, såsom aftalerne mellem Fællesskabet og USA og mellem Fællesskabet og Canada beregnet på gennemførelse af programmer for samarbejde hvad angår videregående uddannelser og erhvervsuddannelser suppleres, men omfattes ikke af denne forordning.

(5) EU og Japan besluttede i den fælles erklæring fra 1991 at intensivere deres dialog og styrke deres samarbejde og partnerskab. Europa-Parlamentet har vedtaget en beslutning om Kommissionens meddelelse til Rådet med titlen »Europa og Japan: de næste skridt« ([3]). I Rådets konklusioner vedrørende Kommissionens meddelelse om Japan erkendes de specielle problemer, der foreligger i forbindelse med adgangen til det japanske marked, og Rådet har udtalt, at der bør gives prioritet til forbedring af markedsadgangen i Japan. Med udgangspunkt i ovenstående vedtog Rådet forordning (EF) nr. 1035/1999 af 11. maj 1999 om Kommissionens gennemførelse af et program med specifikke foranstaltninger og aktioner med henblik på at forbedre adgangen for europæiske varer og grænseoverskridende tjenesteydelser til

([1]) Udtalelse afgivet den 31.1.2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT).
([2]) EFT L 260 af 24.9.1976, s. 2.
([3]) EFT C 304 af 6.10.1997, s. 119.

▼B

det japanske marked ([1]). Denne forordning udløber den 31. december 2001. Evalueringen af resultaterne af ovennævnte kommissionsprogram har vist, at programmet har været særdeles nyttigt og effektivt. Det er derfor nødvendigt at fortsætte gennemførelsen af Kommissionens program indeholdt i ovennævnte forordning. Nærværende forordning foregriber ikke Rådets afgørelse 92/278/EØF af 18. maj 1992 om konsolidering af EU-Japan-centret for industrielt samarbejde ([2]), der stadig er gældende. Forordning (EF) nr. 1035/1999 bør ophæves og afløses af nærværende forordning.

(6) Det bilaterale samarbejde både på det økonomiske og andre områder med Republikken Korea bør styrkes i overensstemmelse med principperne i rammeaftalen om handel og samarbejde med Korea, Europa-Parlamentets udtalelse og Rådets konklusioner vedrørende den koreanske halvø. EU bør støtte markedsprincipperne i Korea og medvirke til fjernelsen af hindringer for handel og investeringer.

(7) EU og Australien enedes i den fælles erklæring fra 1997 om at styrke deres forbindelser og samarbejde inden for de mange områder, hvor de har fælles interesser. Med henblik på en yderligere styrkelse af disse forbindelser er det nødvendigt at intensivere hørings- og samarbejdsprocessen i forbindelse med et øget antal bilaterale og internationale spørgsmål.

(8) EU og New Zealand enedes i den fælles erklæring fra 1999 om at styrke deres forbindelser og samarbejde, der er baseret på generelt fælles interesser til gensidig gavn for deres befolkninger, samt tilføje disse forbindelser et langtidsperspektiv.

(9) De forskellige fællesskabsforanstaltninger, der vedrører fremme og samarbejde og handelsmæssige forbindelser til de øvrige industrialiserede lande, der omtales i denne forordning, finansieres for øjeblikket over en lang række mindre budgetposter. Visse budgetbevillinger blev stillet til rådighed under disse forskellige poster til finansiering af pilotprojekter og forberedende foranstaltninger. Efter to års erfaringer med disse pilotprojekter og forberedende foranstaltninger har de hidtil gennemførte foranstaltninger bevist deres værd og vist, at der er behov for at omdanne dem til regulære foranstaltninger. Fællesskabet må for at kunne gennemføre sådanne foranstaltninger i fremtiden til stadighed have de nødvendige midler til rådighed. Det anses derfor af hensyn til effektiviteten, rationaliseringen og fortsættelsen af disse foranstaltninger for nødvendigt, at der oprettes en enkelt budgetpost til finansiering af foranstaltningerne i denne forordning. Dette må dog ikke berøre gennemsigtighed med hensyn til anvendelsen af disse budgetposter, som er nødvendig for Europa-Parlamentets overvågningsprocedure.

(10) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ([3]).

(11) Det er medlemsstaternes vigtigste ansvar at udforme og gennemføre programmer for foranstaltninger og aktioner til støtte for deres eksportørers bestræbelser på at opbygge en handelsmæssig tilstedeværelse på udenlandske markeder.

(12) Medlemsstaternes indsats til fremme af deres eksport af varer og grænseoverskridende tjenesteydelser til tredjelandes markeder berøres ikke af denne forordning.

([1]) EFT L 127 af 21.5.1999, s. 1.
([2]) EFT L 144 af 26.5.1992, s. 19.
([3]) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 3.

▼B

(13) Kommissionen bør samarbejde med medlemsstaterne om at gennemføre et specifikt, sammenhængende og målrettet program for foranstaltninger og aktioner, der supplerer og øger effektiviteten af de bestræbelser, der gøres af medlemsstaterne på det japanske marked.

(14) En del af de foranstaltninger, der henhører under denne forordning, dækkes af traktatens artikel 133, medens traktaten med hensyn til de andre foranstaltninger, ikke indeholder anden hjemmel end artikel 308.

(15) Denne forordning udløber den 31. december 2005 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fællesskabet skal fortsat gennemføre foranstaltninger til fremme af samarbejde og handelsmæssige forbindelser mellem Fællesskabet og de industrialiserede lande i Nordamerika, Fjernøsten og Australasien.

I forbindelse med denne forordning dækker betegnelsen »de industrialiserede lande i Nordamerika, Fjernøsten og Australasien« følgende lande: USA, Canada, Japan, Republikken Korea (herefter benævnt »Korea«), Australien og New Zealand. Disse lande benævnes herefter »partnerskabslandene«.

Artikel 2

Omfanget af fællesskabsfinansieringen til gennemførelsen af foranstaltninger, der henhører under denne forordning, fastsættes årligt af budgetmyndigheden.

Artikel 3

Samarbejde

Foranstaltninger til fremme af samarbejdet skal anvendes til støtte for målsætningen i forskellige bilaterale instrumenter inden for dette område mellem EU og partnerskabslandene med henblik på at skabe bedre forudsætninger for at fortsætte og udvikle forbindelserne mellem EU og partnerskabslandene.

Artikel 4

Fællesskabets finansiering hvad samarbejde angår skal navnlig dække følgende former for foranstaltninger:

a) uddannelse og information af offentligheden om de bilaterale forbindelser mellem EU og partnerskabslandene med særlig vægt på beslutningstagere, meningsdannere og andre personer, der kan gøre deres indflydelse gældende

b) styrkelse af kulturelle, akademiske og udvekslingsmæssige forbindelser

c) fremme af dialogen mellem politiske, økonomiske og sociale partnere og ikke-statslige organisationer inden for forskellige relevante sektorer

d) forskningsarbejde og undersøgelser med henblik på at skabe input til Kommissionens arbejde med yderligere at udvikle bilaterale forbindelser

e) samarbejdsprojekter inden for forskning og teknologi, energi, transport og miljøspørgsmål

f) styrkelse af toldsamarbejdet mellem EU og partnerskabslandene

g) styrkelse af EU's synlighed i partnerskabslandene

h) pilotprojekter, der på et senere tidspunkt kan føre til permanent finansiering af nye foranstaltninger.

▼B

Artikel 5

Finansieringen af samarbejdsprojekter sker enten i fuldt omfang over Fællesskabets budget eller i form af samfinansiering med andre kilder i partnerskabslandene og/eller EU. Ved gennemførelsen af artikel 4 skal Kommissionen sikre, at samarbejdsprojekterne juridisk og også på andre måder i så høj grad som muligt er i overensstemmelse med aktiviteter, der finansieres under andre relevante fællesskabspolitikker.

▼M1

Fællesskabets støtte kan i givet fald, navnlig i forbindelse med uddannelsesprojekter eller andre lignende projekter, som enkeltpersoner kan have gavn af, ydes i form af tilskud til fysiske personer. Sådanne tilskud kan tage form af stipendier.

▼B

Artikel 6

Handelsmæssige forbindelser

1. I samarbejde med medlemsstaterne, som først og fremmest er ansvarlige for udformning og gennemførelse af programmer og aktioner til fremme af eksport af varer og grænseoverskridende tjenesteydelser fra Fællesskabet til tredjelandes markeder, skal Fællesskabet gennemføre et specifikt, sammenhængende og målrettet program for foranstaltninger og aktioner, der supplerer og øger effektiviteten af de bestræbelser, der gøres af medlemsstaterne og andre offentlige instanser i EU på det japanske marked.

Medlemsstaternes indsats for at udforme og gennemføre politikker, programmer og arrangementer til fremme af deres eksport af varer og grænseoverskridende tjenesteydelser til tredjelandes markeder berøres ikke af denne forordning.

2. Fællesskabsfinansieringen på dette område skal især dække ansættelse, uddannelse, præmissionsforberedelse og gruppedeltagelse af europæiske erhvervsledere, navnlig fra små og mellemstore virksomheder, i foranstaltninger i Japan, der har sigte på at forbedre Fællesskabets handelsmæssige tilstedeværelse i Japan (»Gateway to Japan«-kampagnen).

3. Ud over den foranstaltning, der er nævnt i stk. 2, kan der ydes støtte til følgende foranstaltninger, hvis omstændighederne taler herfor:

a) informationsindsamling og politisk rådgivning om handelsrelaterede spørgsmål med Japan

b) konferencer og seminarer til fremme af handels- og investeringsforbindelser mellem Den Europæiske Union og Japan

c) erhvervsmissioner på højt niveau vedrørende specifikke markedsadgangsspørgsmål i Japan

d) specielle foranstaltninger til forenkling af fællesskabsvirksomheders (navnlig små og mellemstore virksomheders) adgang til det japanske marked.

4. I forbindelse med gennemførelsen af stk. 3 skal Kommissionen sørge for, at der er fuld overensstemmelse mellem specifikke foranstaltninger og Fællesskabets og medlemsstaternes politik på området.

Artikel 7

Fællesskabsfinansieringen skal fortsat dække uddannelsesprogrammer med henblik på at etablere en gruppe europæiske erhvervsledere, der kan kommunikere og begå sig i det japanske og koreanske forretningsmiljø (»Executive Training Programmes«).

▼M1

I denne forbindelse kan Fællesskabets støtte tage form af tilskud til fysiske personer. Sådanne tilskud kan tage form af stipendier.

▼B

Artikel 8

De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af artikel 6 og 7 vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 9.

Artikel 9

Gennemførelsesprocedurer

1. Kommissionen bistås af et udvalg.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 3 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

4. Kommissionen orienterer regelmæssigt Europa-Parlamentet om udvalgets arbejde. Med henblik herpå vil det få tilsendt dagsordenerne for udvalgets møder, udkast til foranstaltninger, der forelægges udvalget med henblik på gennemførelse af projekterne, afstemningsresultater samt mødereferater.

Artikel 10

1. Kommissionen forelægger efter anmodning fra aktører i Fællesskabet og i partnerskabslandene omfattende dokumentation samt alle fornødne oplysninger om programmer og betingelser for deltagelse.

2. Udbudsresultaterne med oplysning om antallet af modtagne tilbud, datoen for tildeling af kontrakten, de udvalgte tilbudsgiveres navn og adresse offentliggøres på Internet. De vil desuden regelmæssigt blive meddelt Europa-Parlamentet.

Artikel 11

Kommissionen forelægger hvert andet år Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om gennemførelsen af forordningen. Rapporten skal beskrive resultaterne af budgetgennemførelsen og beskrive de foranstaltninger og programmer, der er blevet finansieret i det foregående år.

Herudover skal Kommissionen evaluere foranstaltninger og programmer, der finansieres under denne forordning, med henblik på at fastslå, om de opfylder målsætningen. En sådan evaluering skal foretages inden for de første tre år efter forordningens ikrafttrædelse. Når der er behov herfor, skal evalueringsrapporterne også behandle kontraktmæssige forpligtelser og principper for sund finansforvaltning og skal indeholde en rentabilitetsberegning.

En begrænset del af det årlige budget skal anvendes til at finansiere evalueringsundersøgelser af foranstaltninger og programmer, der gennemføres inden for rammerne af denne forordning.

Artikel 12

1. Forordning (EF) nr. 1035/1999 ophæves.

2. Enhver henvisning til den ophævede forordning skal betragtes som en henvisning til nærværende forordning.

Artikel 13

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

▼M1

Den udløber den 31. december 2007.

▼B

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.